

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5C/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200694
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Plavčanová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8415200694.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne: Raiffeisenbank a.s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha, Česká republika, IČO: 49 240 901, zastúpenej.: HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava - mestská časť Staré mesto 811 02, Slovenská republika, IČO: 36 856 584, proti žalovanej: X. Q., K.: XX.XX.XXXX, I. V. W. XXX/XX, XXX XX W. O., W. Y., R. W., O. Š. XXXX, XXX XX Q. O. H., Č. Y., o zaplatenie 16.194,20 CZK s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Okresný súd Kežmarok nemá právomoc konať.
- II. Konanie zastavuje.
- III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 05.02.2015 sa žalobkyňa domáha na žalovanej zaplatenia 16.194,20 CZK s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že dňa 08.08.2008 žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o bežnom účte označenú ako „Smlouva o poskytování bankovních a dalších služeb“, na základe ktorej žalobkyňa zriadila a viedla bežný účet žalovanej č.XXXXXXXXXX/XXXX. Žalovaná sa v zmluve zaviazala platiť žalobkyňi poplatky a náklady za bankové operácie spojené s účtom, ktoré je žalobkyňa ako banka oprávnená zúčtovať na ľarchu účtu žalovanej. Dňa 18.10.2012 strany uzatvorili zmluvu o povolenom debete na tomto bežnom účte označenú ako „Smlouva o povoleném debetu na běžném účtu“. V súlade s touto zmluvou žalobkyňa poskytla žalovanej prostredníctvom zriadeného bežného účtu peňažné prostriedky do výšky povoleného debetu 11.000 CZK. Žalovaná sa zaviazala čerpať povolený debet priebežne, avšak neprekročiť jeho dohodnutú výšku. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy o povolenom debete, podľa článku 10 a 11 obchodných podmienok žalobkyne pre povolený debet žalobkyňa bola oprávnená jednostranne a s okamžitou účinnosťou zrušiť povolený debet a vyčerpanú čiastku vyhlásiť za okamžite splatnú. Žalobkyňi tak ku dňu 07.05.2014 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 16.194,20 CZK s prísl.

3. Výzvou zo dňa 25.11.2015 súd vyzval žalovanú na vyjadrenie k podanej žalobe. Výzvu spolu so žalobou sa súdu nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk tak, ako to predpokladalo ust. § 114 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov účinný do 30.06.2016 (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“). Podľa relácie poštového doručovateľa žalovaná si súdne písomnosti doručované jej na adresu označenú žalobkyňou v žalobe W. XXX/XX, XXX XX W. O., R. S., W., v odbernej lehote neprevzala.

4. Za účelom doručenia žaloby žalovanej do vlastných rúk súd vykonal šetrenie skutočného pobytu žalovanej. Opakovanými lustráciami v Registri obyvateľov SR súd zistil, že žalovaná je od 22.09.1999 doposiaľ prihlásená k trvalému pobytu na adrese W. XXX/XX, XXX XX W. O., R. S., W.. Podľa správy Mestskej polície v Spišskej Belej zo dňa 14.01.2016 sa však v januári 2016 zdržiavala v Anglicku na neznámom mieste. Podľa výpovede matky žalovanej O. V. na súde dňa 16.05.2016 žalovaná sa v tom čase zdržiavala na ubytovni B. Q.A. O. B. Č. Y.. Podľa správy Obvodného soudu pro Prahu 7 zo dňa 08.06.2020 žalovaná je od 25.06.2014 doposiaľ vedená v Centrálnnej evidencii obyvateľov Českej republiky na adrese Š. XXXX, XXX XX, Q. O. H..

5. Podľa § 161 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov účinný do 01.07.2016 (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

6. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 9 Civilného sporového poriadku ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

8. Právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie je jednou z procesných podmienok, za ktorej môže súd Slovenskej republiky konať a rozhodovať spor. Nedostatok tejto podmienky spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania, v dôsledku ktorej je súd povinný konanie zastaviť. Je pritom irelevantné, v ktorom štádiu konania súd nedostatok tejto procesnej podmienky zistí.

9. Podľa obsahu spisu predmetom konania je spor vyplývajúci zo záväzkového právneho vzťahu založeného zmluvou o zriadení bežného účtu a zmluvou o úvere vo forme povoleného prečerpania prostriedkov na bežnom účte. Účastníkmi týchto zmlúv sú na strane žalobkyne banka ako právnická osoba so sídlom na území Českej republiky, predmetom podnikania ktorej je o.i. vedenie bežných účtov a poskytovanie úverov. Na strane žalovanej je to fyzická osoba, ktorá podľa obsahu spisu pri uzatváraní a plnení zmlúv nekonala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto súd zastáva názor, že ide o spor spotrebiteľský, v ktorom žalovaná má postavenie spotrebiteľa.

10. Súčasne však ide o spotrebiteľský spor s tzv. „cudzím“ prvkom týkajúci sa členských štátov Európskej únie. Sporom s cudzím (teda cezhraničným prvkom) je totiž o.i. aj spor, v ktorom osoba má bydlisko na území iného členského štátu. Pre určenie právomoci súdu v takýchto veciach je rozhodujúca právna úprava obsiahnutá v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach známeho pod názvom Brusel Ia (ďalej len „Brusel Ia“).

11. Pravidlá na určenie právomoci v prípade sporov zo spotrebiteľských zmlúv upravujú čl. 17. - 19. nariadenia Brusel Ia. Podľa čl. 17 bod 1. Brusel Ia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide: a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky; b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností. Podľa čl. 18 ods. 2 Brusel Ia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Podľa čl. 62 ods. 1 Brusel Ia na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

12. Rozhodným pre posúdenie právomoci súdu konať v predmetnom spotrebiteľskom spore je teda vyriešenie otázky, kde má žalovaná svoje bydlisko. Definícia pojmu bydlisko je ponechaná jednotlivým vnútroštátnym úpravám. Právny poriadok Slovenskej republiky pojem bydlisko nedefinuje. Preto je pri jeho vymedzení potrebné vychádzať z príslušnej judikatúry, v zmysle ktorej bydliskom sa rozumie miesto, kde sa osoba skutočne trvale zdržuje, aj keď je prihlásená na trvalý pobyt v obvode iného súdu. Súd len

poznamenáva, že pojmy bydlisko a trvalý pobyt ako registrovaný právny stav nie je možné stotožňovať, pretože fyzická osoba sa na mieste trvalého pobytu nemusí reálne zdržiavať (porovnaj uznesenie NSSR sp. zn. 4 Cdo 40/2014 a pod.).

13. Žalobkyňa ako bydlisko žalovanej v žalobe označila adresu W. XXX/XX, XXX XX W. O., R. S., W. Y.. Podľa výpisu s Registra obyvateľov SR žalovaná je od 22.09.1999 doposiaľ prihlásená k trvalému pobytu na tejto adrese. Podľa zistení súdu sa však už dlhodobo na území Slovenskej republiky na tejto adrese nezdržiava. Z obsahu spisu vyplýva, že už v čase uzatvorenia predmetných spotrebiteľských zmlúv v rokoch 2008 - 2012, ako aj následne minimálne do roku 2014, kedy žalobkyňa s ňou písomne komunikovala na adrese v Českej republike (D. XX, O. K. X.), sa zdržiavala na území Českej republiky. Podľa oznámenia Mestskej polície Spišská Belá a výpovede matky žalovanej v roku 2014 - 2016 sa taktiež zdržiavala mimo územia Slovenskej republiky. Podľa správy Obvodného soudu pro Prahu 7 v Centrálnnej evidencii obyvateľov Českej republiky je žalovaná vedená od 25.06.2014 doposiaľ, a to na adrese Š.K. XXXX, XXX XX, Q. O. H..

14. Podľa čl. 18 ods. 2 Bruselu Ia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Súd zastáva názor, že z obsahu spisu nemožno vyvodiť záver, že žalovaná má na území Slovenskej republiky svoje bydlisko. Podľa obsahu spisu žalovaná dlhodobo na území Českej republiky, kde je v evidencii aj vedená od 25.06.2014, tzn. od času predchádzajúceho podaniu žaloby. Ako súd vyššie uviedol, pojmy bydlisko a trvalý pobyt ako registrovaný právny stav nie je možné stotožňovať, pretože fyzická osoba sa na mieste trvalého pobytu nemusí reálne zdržiavať. Súd preto aplikujúc pri určení právomoci na konanie Nariadenie Brusel Ia vyslovil, že nemá právomoc vo veci konať (porovnaj napr: uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoE 791/2014 z 10.11.2015, rozsudok Okresného súdu Cheb sp.zn. 15C 45/2016 z 10.5.2007 a ďalšie). Súd len dodáva, že dôkazné bremeno o tom, že žalovaná má bydlisko na území Slovenskej republiky, a že z tohto dôvodu v predmetnom spore, v ktorom sa medzinárodná právomoc riadi pravidlami Brusel Ia, majú právomoc súdy Slovenskej republiky, zaťažuje žalobkyňu. Žalobkyňa v danej veci ničím nepreukázala, že by žalovaná mala bydlisko na území Slovenskej republiky, kde podala žalobu. Súd tiež nezistil žiadne indície, že by žalovaná mala bydlisko mimo územia Európskej únie (keď sa táto zdržiava na území Českej republiky). Preto súd považuje za plne dôvodný záver, že súd Slovenskej republiky nemá právomoc spor prejednať a konanie musí byť zastavené.

15. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je súd povinný prihliadať na procesnú zodpovednosť strán na zastavení konania a tú stranu, ktorá svojím konaním zastavenie konania zapríčinila, zaviazat' na náhradu trov konania protistrane. V tomto prípade súd zastáva názor, že zavinenie na zastavení konania nemožno pričítať žiadnej zo strán. Preto súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.